

1893-12-15

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 1 3

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10738>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Η Α. Ε. ο Μέγας Αρμυστής διατάττει να γνωστοποιηθή ότι, καθά εδήλωσεν ο Πρόξενος της Ελλάδος, ο ισθμός της Κορίνθου είνε διαθέσιμος τοίς ναυτιλλομένοις.

Εκλιπούσης εν Χίω και Ρόδω της εύλογίας, ο Μέγας Αρμυστής εύρησθήη να διατάξη όπως αι διαταγαί αι άρρωσάσι την άπολύμανσιν των έπιδατών παύσωσιν ύφιστάμεναι.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΘΑΡΣΕΙΣ.

Επί τη δάσει της Ισθμίας και έξουσίας, ήν περιβέβηται διά της Καθάρσεως Έπιταγής του 1879, ή Αύτου Έξουχότης ο Μέγας Αρμυστής έντέλλεται, ένα πάν πλοίου, προερχόμενον εκ Κωνσταντινουπόλεως ή τινος λιμένος ή μέρους εν τω Εύξεινω Πόντω, τη Αζορική Θαλάσση, τη Προποντιίδα και τοίς Δαρδανελκίοις, υποβάλληται εις πενήμερον κάθαρσιν τελειοτέαν εν Λάρνακι, εκτός εάν έτέλεισεν ήδη πενήμερον κάθαρσιν εν μεσολαθήσαντι λιμένι και ήναι έφοδιασμένον διά καθαρής υγειονομικής πιστοποιήσεως και, επί πλέον, όσάκις τοιοῦτόν τι πλοίου τελέση εν μεσολαθήσαντι λιμένι κάθαρσιν μικρότεραν της πενήμερου και τυγχάνη έφοδιασμένον διά καθαρής υγειονομικής πιστοποίησης, προσκαλήται να συμμορφωθή εις την κάθαρσιν εν Λάρνακι. Ο Μέγας Αρμυστής, προς τούτοις, έντέλλεται ένα τά εκ Θεσσαλονίκης προερχόμενα πλοία υποβάλλωνται εις δεκαήμερον κάθαρσιν. έφαρμυστίαν ως άνωτέρω.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ο καιρός εύτυχως από τινων ήμερών μετετρέπη ένταῦθα εις βροχερόν. ως δ' εύχαρίστως πληροσορούμεθα και εν άλλοις διαμερίσμασιν έβρεξεν. Ός βεβαιώσιν όμως ήμᾶς εις τινα μέρη ο σπόρος έβλάστη και θα γείνη ανάγκη να ριφθῆ νέος τοιοῦτος.

Ο κ. Λεκατσός μετά του θιάσου του θα επισκερθῆ κατ' αυτάς την νησόν μας επως δώση σειράν παραστάσιων. Ο κ. Λεκατσός είνε εκ των διακεκριμένων δραματικών. Αγνοούμεν ποία είνε τά πρόσωπα τ' άπαρτίζοντα τόν θιάσον αυτόν, άλλ' ή κυρία Λεκατσά είνε γνωστή ένταῦθα, καθά επισκερθείτα πρό τινων έτών την πόλιν μας μετά του θείου της κ. Καζούρη. Δέν είναι δυνατόν να ελησμόνησαν τί φιλόμουσοί μας την Ιεσηκά εις τόν Έμπορον της Βενετίας.

Παραπέμθησαν χθές εις τό Κακούργιοδικεόν υπό του Έπαρχιακού Δικαστηρίου Λάρνακος οί Ίμβραχίμ Όμέρ

και Μεχμέτ Όμέρ εκ Κελλιών, κατηγορηθέντες ότι εκλεψαν ισχάτως 9 πρόβατα εκ Αραδίππου. Ούτοι κατηγορήθησαν και άλλοτε επανειλημμένως επί παρμυσία κλοπῆ, άλλ' ήθωώθησαν.

Πρό τινων νυκτών δύο άγυιόπαιδες εν Λευκωσία άπεπειράθησαν να θέσωσι πυρ εις την οικίαν του κ. Δημ. Κανθοπούλου, της οποίας ήλειψαν την θύραν και τά παράθυρα διά πετρελαίου, άλλ' εύτυχως δέν κατώρθωσαν να σέρωσιν εις πέρας την άποτρόπαιον αυτών πράξιν.

Μετ' εύχαριστήσεως μανθάνομεν ότι ή Α. Πανιρότης ο Μητροπολίτης Πάρου κ. Επιφάνιος ου παύεται παρέχων τρανά τεκμήρια της προς τό ποιμνιον αυτου άφοσιώσεώς του. Ούτως ισχάτως έδρυσεν εκ ιδίων σχολήν εν τη Μονῆ των Αγίων Αναργύρων, εν ή φριτώσι δωρεάν περι τόους εξήκοντα παίδας των περίξ χωρίων. Και άλλαι αγαθοεργίαι πράξεις της Α. Πανιρότητος αναφέρονται, όζια δέ αναγραφής είνε και ή αύξησις της προς τά εκπαιδευτικά καταστήματα Κτήματος έτησίως συνδρομής του κατά 20 λίρας.

Γοιούται πράξεις προσελύουσιν, έληθώς, τόν σεβατόν και την άγιαν τωνποιμνιομένων.

Τος εις τούς τούρκους σφαγείς του άτυχούς Λευκαρίου ζήτημα έξακολουθεί, λίαν δικαίως, άπασχολούν τόν τύπον Λεμησσοῦ. καθά δέ λέγεται οί άντιπρόσωποι των Ξένων Δυνάμεων έζητήσαν τό πρακτικά της δίχης αυτών.

Κατά τάς συναδέλφους Λεμησσοῦ την παρελθούσαν κυριακήν προύκειτο να τελέσωσιν οί μαθηταί της αυτός. Έλληνικής Σχολῆς διαφόρους άγωνας εν τω Γυμναστηρίω 'Ήλυμπίων'. Μόνον ήμεις στερούμεθα τοιοῦτων σωματείων, άπερ έδει να θεωρῶνται αναπόφευκτα εν πάση ελληνική χώρᾳ, δούλη και έλευθερά.

Ο εν 'Αλεξάνδρεια Έλλην πολιτικός πράκτωρ απέστειλε εις την ελληνικήν κυβέρνησιν δείγμα βίμβακος καλλιουργομένου εν Αίγυπτω ένα έξετασθή παρ' είδημόνων ή ποιότης του, ήτις θεωρείται υπερέρα πάντων των άλλων ειδών του αιγυπτιακού βίμβακος, διά τοῦτο και τιμάται κατά στατήρα από 18-20 ταλλήρων, άπέναντι δέκα ταλλήρων αντί των όποιων πωλείται ο κοινός βίμβαξ. 'Αλλ' εκτός του πλεονεκτήματος του του βίμβακος παρέχει και άφθονώτεραν παραγωγήν κατά τάς όμολογίας των παραγωγών και έμπόρων του είδους τουτου.

Μετ' εύχαριστήσεως παρατηρούμεν ότι ο παρ' ήμῖν κ. Εύτυχιος Η. Ταλιαδώρος δέν τυγχάνει μόνον άριστος λεπτουργός, ως είνε γνωστόν εκ πολλών έργων αυτου εν διαφόροις ναοίς της νήσου, ίδια δέ εκ των τεμπλών του εν Λάρνακι ναού της Μητροπόλεως και του εν Λεμησσοῦ ναού της Καθολικής, άλλά και πολλού λόγου αξίος εικονογράφος. 'Υπ' όψιν ήμῶν έχομεν λαμπράν εικόνα του Αγίου Κωνσταντίνου, ήν πρό έτών εκάλλιτέχνησε, έπισπίασαν τούς επάιτους, ζώντος ετι, του διαπρεπούς Άσκληπιάδου και ζωγράφου Κωνσταντίνου Βαλσαμάκη και πολλών άλλων. Νέα εικών του Αγίου Γεωργίου, ήν κατ' αυτάς έφερέν εις πέρας, δέν τυγχάνει ήσσόνος λόγου αξία. Έργασία λεπτή, φυσική και έπιμελελημένη διακρίνει τόν κύριον τουτον, όστις εν συντομῳ τυγχάνει αξίος πάσης συστάσεως.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΚΟΚΟΥ τοῦ 1894.

Έξεδόθη τό 'Ημερολόγιον του Κ. Φ. Σκόκου του έτους 1894 περιέχον, ως πάντοτε, πλουσίαν και εκλεκτήν ύλην και λαμπράς εικόνας. Εξ αυτου άποσπῶμεν τά κατωτέρω έλπιζόντες, ότι θείουσι ή αγνωσθή εύχρίστως υπό των ήμετέρων άναγνωστών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΒΙΖΥΝΙΩΣ (Ο ΕΛΛΗΝ ΓΚΥ ΔΕ ΜΩΠΑΣΣΑΝ)

Τό όραμα του Γκού δέ Μωπασάν, όπερ κατ' τό έρ του 1892 άνεστάσασε τούς Παρισίους, έσχε πικρόν άντίκτυπον και εις την ήμετέραν πτωχήν φιλολογίαν. Ο κόσμος εκλεψε μίαν άτυχή διάνοιαν κλεισθήσαν εν κρηψ του σπινθηροβολημού της εις εν φρενοκομείον και ή ελληνική φιλολογία πρόεπιπε υπό την αυτην δραματικήν εξέλιξιν τίκνον της, έμπνευσμένου δλου του κάλλους της, της δυναμείας, του μυστηρίου της, τόν Γεωργιον Μ. Βιζυνηόν. 'Ω! ένθυμούμαι άπλήτως την άλγεινήν εκείνην νύκτα. Είχον κληθή καταπειγόντως και ο παιητής κατ' την ώραν εκείνην του άμυδρού σκίθρου της έσπέρας έτολμητίμως με άνην λιωκάπ, με άνεμώνας, με ώραία ρόδα, όλίγα άγριοούλουδα και μαργαρίτας δύο-τρεις επί της κομβισόχης ισχυρίζετο, ότι περιέμενε την μνήστην του, την κανήν και γαλανήν κόρη των φαντασιοληκτων όνειρων του. Η φυσιογνωμία του νευρώδης συνεσπάτο συχνά πυκνά και ο ίδιος διασκελλίζων την αίθουσαν άπήγγελλε περιπαθείς στροφάς φλογεροῦ έρωτος και έρανης πρό της θύρας του δροσοπέταλα ρόδα, έρ' ών θα επάται της μνηστειας τόν ουδόν ή γαλανή του!

Ο εκείνην την νύκτα, την τραγικήν εξέλιξιν, τάς τρομακτικάς φάσεις σκιζήρησει εμπνεύσει! 'Επερλάθην μάστιξ έξαθρώσεως άριστοτέχνου ναυ εις άγνωστον ίκρίον, διανοητικόν σκελετόν, εις έρείπιον! 'Ενίοτε ή μαλακή του, ή ήσυχο μορφή έλαμπε και πάλιν την φυσικήν της γλυκύτητα και ίδου αυτός, ώσει ουδέν εκ των προτέρων να διεδραμάτιζε, μοι άπέτεινε σάφονα τόν λόγον και συνεζήτησε τά προσρή του θέματα καλλιτεχνικά και έσμίλευε και έλάτρευε περιπαθείς στίχους, ω άκόμη εύτυχοῦ συλλήψεως, αίθερίας. 'Εγώ καταρώμενος την άνηλεή μορφήν, την βάσκανον τύχην του άνθρώπινου μεγαλείου, συνέσφιγγον την καρδίαν μου και ανεκράτουν τό άκρην ένθ' έπερελάειν τόν Θεόν να έπνεύσει εν τῷ νύκτα, την άσκελιωτήν έαίτην τῆς

II. Ραφτάκι μ' ήβελ' άλλότες ή τύχη, γιατί να ντροπισθῶ και να παρνούμαι, λησμονήσα τά ράμματα, την πήχη μά την ιδεαν της τέχνης την θυμούμαι. 'Ητο ή πρώτη στροφή του ποιήματος, τό όποιον ως έξομολόγησιν της τύχης του προς σοφόν πατέρα, αφέρου ο Γεώργιος Βιζυνηός πρό τόν εν Λανδίω προεστέην μας άείμνηστον φιλόσοφον Βεζιλαν 'Αρμένη. 'Εστάλη εύτω παιδί δέκα έτών από την πατρίδα του Βιζώ, τό εύγνωστο χωριό της Θρακῆς, ραφτάκι εις τόν εν Κωνσταντινουπόλει θεϊόν του, διακείμενον εις εν από τά μεγάλα γάνια του Βυζαντίου, όπου και στήμεν οί ρουμειώται άμπα-ζήδες έχουσι τά εργαστήριά των. Πρόπει να γνωρίση τις τόν μόνοντον βίον των άνθρώπων τουτων, την γλισσχρον ζωην των, πῶς από πωσίας μέγιστης νυκτός είνε εις τό βελόνι ήσυχολημένοι και τάς έστράς και κυριακάς έχυπότουσιν εις τά εκκλησιαστικά βιβλία, τό εύαγγέλιον, τάς ρυλλέδας των άγιων, των άμαρτωλών την σωτηρίαν και λοεπά θρησκευτικά άπόκρυφα, ένα νύστη την πλήρη ύποταγήν του πνεύματος του Βιζυνηού εις όλην αυτην την θεοοβίαν και τόν εύεξαιπτον φαντασιώδη φαντασμόν του εις τό πῶς να σώση την ψυχήν του. Δύο έτη κατόπι καθεός του έπονήσκει και ο Βιζυνηός μένει υπό την προστασίαν του τοσληπῆ Γιάγκου, έμπόρου του θείου του, παρ' ου και άποστέλλεται εις Κύπρον, παρ' τῷ εκεί συγγενεί του μητροπολίτη. Ουδέποτε έ νεαρός ίερέπαις ήσάσθη μεγαλητέραν χαράν, ότην την στιγμήν καθ' ήν έφώρεσε τό ράσο και τόν σκούφον. 'Κυβόμειν δει έπάτησε την πρώτην βαθμίδα, ένωτη των πρώτων βεζιτων, ήν με όλην την άπειρίαν του κόσμου τούτου άνεκείβη. 'Αλλ' ο θεοκρατικός αυτός κλοιός, όστις εκύκλωσε τό πνεύμα του, ουδέμιαν και διά την καρδίαν του ήγυόν ειχε. Μελαγχολικός ένυτή κόρη, άκρῶς άπέαντι της μητροπόλεως, τῷ ένέπνευσε τόν πρώτον έρωτα. Νύκτωρ κητήρητο κρεμάμενος από σχοίνου τόν τοίχον του κελιου και άνερχότο ψιθυρίζων τούς έξοκισμούς του και σπουδαίοντα ριπαστήν πυκνά, ένα διώχην πᾶν κακοποιόν πνεύμα φρονέρον του έρωτός του. 'Αλλ' μίαν νύκτα συνελήθη. 'Η καταδικη του ήτο επί τεσσαράκοντα ήμέρας να τραγή έρῶν άρσαν, να διαβάξη τρις τό Μίγα 'Απόδεικνον, και τῷ έδόθη κομβισόχην δι' εκατόν και πενήκοντα γουκαλιότις καθ' έσπέραν.

'Υπό τό ήμισθετόν ρῶς κανούλας πρό του προσκυνητηρίου της Μητροπόλεως άποτίων εν μιζ νυκτί την έρελήν του ερωτύλου εμπούρος άπεκνημήθη. Τό όνειρόν του ήτο άπραγματοποιός πάντετινός της εκλεκτής του. Την νύκτα εκείνην ουδ' εκλεισε μάτι. Την επόμενην διέκρινε μακρόθεν, ότι συνοδεία από της άπέναντι οικίας διηυθύνετο εις την άπεβάθυν. Σπυδου, πνευστιά, προφήτης ήτο εκείνη. Την παρελάβανον συγγενεί του πατρός της έν κοκρονού χωριού, ένα λείψο τό σκάνδαλον. 'Εκτοτε ουδέποτε την είδε. Μετά δέκα μόνον και πέντε έτη, όταν επιστρέψεν εκ Ευρώπης και αι έρημειόδες διευτυμάνιζον τό όνομα του ο Βιζυνηός έλάμβανεν επιστολήν εκ Κύπρου, γιγραμένην υπό γυναικείας χείρες και δι' ής ήρωτάτο, αν ποτε νέος έμεινεν εις την Μητροπόλιν της Κύπρου. 'Ο! οί έρασταί άνεγνωρίσθησαν από μακράν!

Τόν χρόνον εκείνον ή Κύπρος υπερέγεν εκ θεϊνης άνομβρίας. Ο ποιητής περιγράφει τόν λιμόν τότε εις ώρκιον ποιήμα του από πτωχόν της Κύπρου. όπερ άπορφανισθέν μητρός και πατρός ζητεί έλεημοσύνην εις τούς όδύμοος της Κωνσταντινουπόλεως.

—Καλέ μου σύ άφενικό με την χροσῆ καθένα λυπήσου με και μένα ποῦμαι γυμνὸ και νηστικό. Στην Κύπρο ή καλοκαιριά τά κεραμίδια λυφει κ' εῶ πῶς με παρῶνει τό κρύο του παληαροῦ! Ο Βιζυνηός ήτε τότε πτωχότερος παιδόνος του σχολαρχείου επί τῷ σῶφ, ένα άκούη μαθήματα εν σῶφω ών και έροφῆ της εις μικράν έ

νοριακήν εκκλησίαν. Εξ αμφοτέρων των υπο-
γρημάτων του έκείδιζε 50 γρόσιχ κατ' έμνα.
Ευτυχώς ο μητροπολίτης ήγάπη τόν αυτόν,
ώστε όταν ο πρόεδρος του έν Κωνσταντινουπό-
λει Έλληνικού Φιλολογικού Συλλόγου άειμνή-
στος Ηρόκλης Βασιλόδης ήρώτησεν όπως και ο-
λας τάς ελληνικάς σχολάς της Ανατολής, τίς ο
άριστος των μαθητών, συνιστήθη υπό της Έ-
φορείας ο ένός σπουδαστής Βιζυηνός. Άλλά
σκοπός του μητροπολίτου ήτο και να τον χειρο-
τονήσῃ ιεροδιάκονον και στείλῃ αυτόν διδά-
σκαλον εις μονήν της Κύπρου, πράγμα, όπερ και
έκείνος έποίησε μετά τον άτυχή του έρωτα. Έν-
θυμούμαι πόσον ζωηρώς περιέγραφεν ο άτυχής
ποιητής την άλγεινήν της νεότητός του μελαγ-
χολίαν και πώς δλονέν καταφεύγων εις την έ-
ρημίαν άπήγγιλλε τά κυριακά εθαγγελία δοκι-
μάζων ούτω την από του ιεροϋ άμβωνος ικανό-
τητά του! Άλλ' ή Πρώταια Άλλα τῷ έξήμε-
ρωσε.

Το βουλγαρικόν σχίσμα άπησχόλει τότε το
Οικουμενικόν Πατριάρχειον και ο μητροπολίτης
Κύπρου προσκαλείται εις Κωνσταντινουπόλιν.
Τις θ' άκλουθήσῃ τῶν μητροπολίτην ήτο ο
άναγωνισμός των καλογεριστιδων όλων της
μητροπόλεως. Ευτυχώς έκλέγεται ο Βιζυηνός.

Έλέπετο ήδη από της Κωνσταντινουπόλεως
τέσσαρα έτη και άκατάσχετος τῷ υπεξεκαύθη
νοσταλγία να ίδῃ τῷ χωρίῳ του, τήν Βιζών, τήν
κυρά Μιχαλίαν, τήν μητέρα του.

Επιστρέψας εις Κωνσταντινουπόλιν εζητεί
δεξιῶν άριστέρῃ προστασίαν έν α σπουδάζῃ. Κατ'
ετύχη συμπτῶσιν έν τῷ οίκῳ του άειμνή-
στου Λουκούργου, του αρχιεπισκόπου Σύρου, δι-
αμένοντος τότε διά τῷ Βουλγαρικόν ζήτημα έν
Κωνσταντινουπόλει, συνιστάται εις τόν κ. Σπυ-
ριδώνα Χασιώτην όστις και προθύμως άναλαμ-
βάνει τήν εκπαιδουθιν του Βιζυηνου εις τήν
έν Χάλκη θεολογικήν σχολήν. Επ' ούθεν έρχε-
ται ο σείδιόν του. Ο νεκρός ιεροσπουδαστής
είλικον άμέσως τήν προσοχήν τῶν καθηγη-
τῶν επί τῷ προκλήτῳ του και ή φήμη του ως
ποιητοϋ διεοδέστο όλον μετά μεγαλύτερας έν-
τίσεως. Ο καθηγητής της σχολής και διά-
πρεπής ποιητής άειμνήστος Ηλίας ο Ταντα-
λίδης περιπαθῶς τόν ήγάπησεν άνακηρύξας αὐ-
τόν άληθῆ διάδοχόν του. Υπό τά δροσερά δι-
φυλλώματα της ποσεινῆς νήσου, και τόν ευ-
γχαρισμον όρίζοντα και τήν θελατικὴν άκρὴν
της Χάλκης ο Βιζυηνός έλάμβανε τάς πρώτας
του έμπνεύσεις και υπό τήν λεπτοτάτην κρι-
σιν της σφλῆς του Βασίλειου Μούσης του άει-
μνήστου Τανταλίδου τὰ πτερυγίσματα, ίκίονα
θαλασσά φαντασίας έσφυλιούοντο και έλαξούοντο
μέ πολλήν έπιμύλιαν. Έν από τὰ ώραία
τότεσῳ νεαροϋ σπουδαστοϋ ποιήματα ήτο και
τό προς τήν Θεολογικήν σχολήν, έν ή έμαθή-
τους.

Πρωτοτής φριτητής άκόμη τῷ 1874 έν τῷ
ποιητικῷ διαγωνισμῷ έβραβεύθη, μετ' αὐτόν
δ' επήνεθησαν αἱ ποιήσεις του Άγγίλου Βλά-
γου και Κλέωνος Ραγκαζῆ. Ο εισηγητής ευ-
ρε σσηγουρίζαν άνεπίληπτον, γλωσσικῶν οὐ μόν-
ον γραμματικῶν άκριβειστίτην, αλλά και έ-
γούσαν πῶσας της ποιητικῆς καλλιλογίας τάς
ἀρετάς, τήν γλῶσσαν, τήν δυναμιν, τήν γραμμικήν
καλλονήν και τήν ιδίαν πολλαίαις αἰσιμένην
εις τάληθῆ τῆ ποιήσεως οὐψῆ και πρωτοτύπως
ίππερζομένην.»

ΦΟΒΕΡΑΙ ΘΥΕΛΛΑΙ

Εξ των νεωτερων εξ Ευρώπης ει-
δησεων καταδεικνυται ότι τρομερα
υπήρξαν τα αποτελέσματα των τε-
λευταίων θυελλῶν. Ο άνεμος πνέων
από βορρά έν τῇ Μάγχῃ και τῷ Α-
τλαντικῷ προξένησε φρικτά δυστυ-
χήματα κα ά τας γαλλικάς άκτάς. έν
Δουγκέρκη, έ. Καλαί, έν Διέπτη, έν
Λαβρῆ, έν Λεμόυρρω, έν Βαϊόνη με-
χρι των κάτω γῆς Ησπανίας. έθα-
σφύδρος χιονοτροφέας ένισταψῆ. Με-
γας φέρτος τῷ Καλαί και μέρος του

κυματοθραύστου άνηράγησαν υπό
των μαινομένων στοιχείων, ο δε εισ-
πλους του λιμένος αὐτοϋ φράσσεται
υπό θοκῶν και σπινδῶν και άλλων
λείψάνων ναυαγησάντων πλοίων. Έν
Δουγκέρκη μνημείον κολοσσίτον άρτι
ανεγέρθεν εις άναμνησιν των έν Γαλ-
λίας γεγονότων τῷ 1793 ο στρατηγ. ο
δε κυματοθραύστῳς ύπιστή σούβρας
δλαβας. Τριακοντά αλιάδες έρρίθη-
σα, υπό των κυμάτων εις τήν άκτῆν
της Δουγκέρκης. Έτεροι αλιάδες συνε-
τρηθησαν και άπώλοντο τά πλήρωμα-
τα, τό δε πλήρωμα άγγλικῷ πλοίου
ριφθέντος υπό της τρικυμίας εις άθα-
θη ύδατα διενευτέρησεν επί των ί-
στων, έν α μη άναρπαγῆ υπό των κυ-
μάτων. Έν Καένη άτμοκίνητοι ταχυ-
οδρομικαί άμαξαι άνετράπησαν, δεν-
δρα οδ και καπνοδόγα όρμητικῶς κα-
τένεγθῆντα υπό τῷ άνέμου έσόνευσαν
τόν μηχανικόν και τόν θερμαστήν.
Έν Κιστρεγάμη και Ρουβῆ ή δύο με-
γάλα άτμοπλοια ριφθέντα εις τά ά-
βαθη έκυλίεθητα, ως κελύφη καρῶν
επί διαστήματος 400 μέτρων, άλλ'
εὐτυχώς έσώθησαν τά πληρώματα.

Έν ταίς άκταίς εξελίσσοντο σπαρα-
ξικάρδιοι σκημαί. Οι έν τῇ ζήρᾳ μήτρο-
μώντες να βοηθήσῃσι τούς ναυαγούς
επιδαινόντες λέμβων έρριπτον σχοινία,
αλλά τινες κα' ήν σιγμῆν έπλησί-
αζον προς τήν άκτῆν συνετριβοντο με-
ταξύ των όρμητικῶς φερόμένων ναυ-
αγίων και των θρῶχων ή των κυματο-
θραυστών. Αί άκτιαί κατεσπάρησα,
υπό πτωμάτων έραίνοντο δε έν τῷ πε-
λάγει πολλά πλοια ζητούντα διά ση-
μάτων βοήθειαν, αλλά τίς έτόλμα να
παρδοθῆ εις τήν μανίαν των κυμά-
των, άροϋ πᾶσαι σχεδόν αἱ λέμβοι έ-
σαι άπετόλμησαν να δράμωσιν εις
βοήθειαν έγένοντο άνάρπαστοι και κα-
τεκερματίθησαν. Οι ναῦται έν Καλαί
διηγούνται ότι οὐδέποτε είδον ταιαύ-
την τρικυμίαν. "Ένα σχηματισῆ τις
ποιάν τινά ιδεαν περι τούτου, άρκει να
αναφέρωμεν ότι και έν αὐτῷ τῷ λιμέ-
νι ύφούοντο τηλικαῦτα κύματα, ωστε
άπέκρυπτον μέγαρα σκάφη από των
όμμάτων των επί της προκυμίας θε-
ατῶν.

Έξω του Καλαί κατεποντίσθη αὐ-
σανόρον μέγα άγγλικόν άτμοπλοιον,
έτερο, δε άγγλικόν ωσταιως άπώλετο
έν Λαοιδί έν Βελγική συγκρουσθέν
προς άλλο σκάφος.

Κατά τας άγγλικάς άκτάς άπω-
λοίτο 24 σκάφη. ο δε αριθμός των θυ-
μάτων έπισήμως μέν υπολογίζεται
εις 134, αλλά κατ' άλλους υπολογι-
σμούς άνέρχονται εις 200 περίπου.

Η τρικυμία ήτο φρικτή ιδία κατά
τήν έσοδόν του πορθμοϋ της Μάγχης,
οὐ αἱ άκτιαί κατεκαλύθησαν υπό
στρώματις χιόνος πρωτοφανούς έν
τοιαύτῃ εποχῇ πάρος.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ ΡΟΥΣΙΑΣ.
Η αύξησις του πληθυσμοϋ της

Ρωσίας κατά τους δύο τελευταίους
αίωνας αποτελεί φαινόμενον μοναδι-
κόν. Τῷ 1722 ή αυτοκρατορία του
Μεγάλου Πέτρου μόλις ήρήμαι 14 έ.
κατομύρια κατοίκων, εις εποχῆν,
καθ' ήν ή Γαλλία είχε 20 εκατομύ-
ρια. Σήμερον ύπορουσιν 125 εκατομ-
ύρια Ρωτων. Οι κυριώτεροι σταθμοί
της θαυμασίας αύτης αύξήσεως εινε
οι εξής:

1722	14	εκατομ. κατοίκων
1762	19	"
1796	36	"
1815	45	"
1851	63	"
1872	86	"
1886	113	"
1893	155	"

Ο πληθυσμός της ευρωπαϊκής Ρω-
σίας, Πολωνίας και Φιλαδέφιας συμπε-
ριλαμβανομένων, άνέρχεται εις 98 έ-
κατομύρια. Κατά τον άνωτέρω πίνα-
κα, από του 1796 μέχρι του 1893,
εις διάστημα θηλαδῆ 97 έτων ο πλη-
θυσμός αύτήσῃη κατά 89 εκατομύρια,
πρωτίστῃ κατα 917.000 ψυχας κατ'
έτος. Το μοναδικόν τούτο αποτέλεσμα
οφείλεται εις τήν άκραν γονιμότητα
των ρωσικῶν φυλών, ή όποία εινε
τοιαύτη, ώστε, έν ῷ ή θνησιμότης
εινε άρκεία μεγάλη (25-31 τοίς
χιλίοις) πάλιν ύπάρχει περίσσευμα
ένός και ήμισοσ εκατομμυρίου γεννή-
σεων κατ' έτος.

Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Οι Γάλλοι έμμηθησαν τούς Άγ-
γλους αρξάμενοι και αὐτοί να γα-
κτηρίζωσι τῷ γαλλικόν ναυτικόν ως
ανεπαρκές και έλλιπέσ. Ούτως ο Άλλο
τε βουλαζίνος «φανός» γράφει άθρα
έν οίς άναπτύσσει ότι «τό γαλλικόν
ναυτικόν ευρίσκειται έν έπικεδόνως ο-
ποείη κατ' άσπίσει, διότι δεν έχει ούτε
τήν άπαιτουμένην ταχύτητα ούτε τόν
αριθμόν ούτε τήν δυναμιν των έπιθε-
τικῶν όπλων, δαπανώνται δε τά γρη-
ματα εις ναυπήγησιν άνταρροδόλων
δισυούτων 17 μιλια, και προωρισμέ-
νων εις καταδιώξιν γαριβόλων δια-
νυόντων 26) 12 μιλια, χελώναι δη-
λαδῆ κατά λαγωών. Έν περιπτώσει
πολέμου, λέγει, ή Χάβρη, ή Διέπτη ή
Δουγκέρκη, ή Σαιν Ναζαίρ, και αὐτή
ή Μασσαλία, ή Σέττη, ή Νίκαια έν-
τος όλίγων ωρών θα κανονισβοληθῶσι,
θα δηλωθῶσιν, όμοίως δε ή θέσις της
Κορσικῆς και της Τύνηδος.

Ο ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ.

Ο προϋπολογισμός της Αιγύπτου
διά τό έτος 1894 παρουσιάζει πλεό-
νασμα ήμισοσ εκατομμυρίου λιρών.

Η ΕΜΦΑΘΥΕΝΤΣΑ ΕΝ ΟΛΘΗΣΣΩ.

Έν Οδρσσω εις 19.000 άνέρχον-
ται οι ύπεμφουεντσα, προσδληέν-
τες.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΤΑ ΔΗΡΜΑΤΑ ΤΩΝ ΣΦΗΚΤΩΝ.

Είναι γεγονός όχι πολύ γενικῶς γνωστόν, ότι
έν κρατῆ τις τήν άναπνοήν του, σφήκες και
μέλισσαι δεν δύνανται να διακίωσιν. Η έπι-
δερμίς καθίσταται άδιαπέραστος υπό νυμφῶν,
και έν κρατῶν τῷ έντομον από των ποδῶν τῷ
δωτῆρ πληρῆ έλευθερίαν ένεργείας, δύνασαι να
τότῳ προτείνον τό κέντρον του ένκεφάλου της
ατρώτου έπιφανείας, με δύναμιν εξακούσαν τό
σώμα του εις πᾶν πλῆγμα. Άλλ' ή έλαχίστη
ποσότης άέρος άν εκρύψῃ από τούς πνεύμονας,
τό κέντρομα θά ένεργήσῃ άμέσως. Ο γράφων
τ' άνωτέρω προσθέτει ότι δεν είδε ποτέ εξαίρει-
σιν τούτου εις είκοσιπέντε έτών παρατηρήσει.

ΔΕΥΤΕΡΟΙ ΓΑΜΟΙ.

Έν Σόλιγγεν της σημερινῆς έπαρχίας έ έπί-
των ληξιαρχικῶν βιβλίων υπάλληλος έτυχε
ν' άσθενήσῃ, τούτου δ' ένεκεν ο δήμαρχος και
ο βοηθός αὐτοϋ προέβησαν εις τήν άναγκασῆν
έν τῷ ληξιαρχικῷ βιβλίῳ έθδομήκοντα περίπου
γάμων κατὰ τήν διάρκειαν της άσθενείας του.
Κατά νόμον οι γάμοι ούτοι δέον να τελεσθῶ-
σιν εκ δευτέρου. Φαίνεται όμως ότι ο μέγισ-
τόσδε συζυγικός βίος πολλῶν εκ των νεονυμ-
φῶν δεν υπήρξε άκαταπόδ εύχάριστος, ούτω δε
οι εκ δευτέρου τελεσθῆσάμενοι γάμοι έσονται
πολύ όλιγώτεροι τῶν έν άρχῇ έθδομήκοντα.

ΥΨΗΛΟΤΑΤΟΣ ΠΥΡΓΟΣ.

Έν τῷ Άλσει Ουέμπλη του Λογγίνου εικο-
δοεῖται σιδηροϋ πύργος, όστις θα εινε ύψηλό-
τερος του Έιφφελ κατὰ 175 πόδια, θα ποτελή
δε μέρος μεγάλου καθιδρόματου προς τέτυπν
χρησιμείοντος. Θά ύπάρχωσιν έν αὐτῷ έπιπέτα-
ρια, αίθουσαι, άγορά, έπί δε της κορυφῆς άστε-
ροσκοπίον. Θά στοιγίση 200.000 λίρ.

Ο έρωσ εινε τό πλήρωμα του άνθρώπου ο
Θεός εινε τό πλήρωμα του ούρανοϋ.

—Μερικαί γυναίκες εινε τό μειδιήμα του πλά-
στου, Άλλα δε οι μορμασοί αὐτοϋ.

—Συνήθως διν άγαπή τις μιαν γυναίκα διότι
τήν ευρίσκει ωρσίαν, αλλά τήν ευρίσκει ωρσί-
αν διότι τήν άγαπᾷ.

—Η γυνή εινε ως ή σκιά. Τῆν ακολουθεῖς
σε άπορεύει. Τῆν άποφεύγεις; σε ακολουθεῖ.

—Η έγκαρτέρησις έν τῇ δοκιμασίᾳ έλαττοῦ
αὐτήν κατὰ τό ήμισυ.

—Οὐδέν όμοίει: τόσον προς τήν έδελίαν όσον
ή θραδῆς άποδοδόμενη δικαιοσύνη.

—Η συκοφαντία εινε ως ή σφήκα, ήτις τ' έ-
γλει και κατὰ της όποιας οὐδεμίαν πρέπει να
κάμη κίνησιν, έκτός άν ύσαι βιάσαι ότι θα
τήν φονεύσῃ, ει δε μη έπιπίπτει φεδρωτέρῳ
παρά πρότερον.

Έν συναναστροφῇ κατὰ τά έπιδέρματα ή εἰ-
κοδίσπεινα:

—Σῆς θεοαῶ, κύριοι ότι αὐτό τό κρασι ειναι
πενήντα έτών, και να τό πιστεῦσάτε.

—Τῷ έβίλατε μόνη εις τάς φιάλας;

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ. ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

Στ' ο ς, προς γρ. 22—23 τῷ κοιλόν.
Κριθ ή, προς γρ. 11 1/2
Οροβ ος έντόπιος, προς γρ. 25 1/2.
Σησάμια, προς γρ. 2 και 30 παρ. τῆν
Σταφίς μαύρη προς 45 παρ. ή οκτ.
Σταφίς βραστή προς 35 παρ. ή οκτ.
όκάν.
Βαμβακόσπορος προς γρ. 1 και 30 παρ. τῆν
λίτραν.
Βαμβάκια, προς γρ. 18 1/2.
Βρώμη, προς 13 1/2 τῷ κοιλόν.
Έλαιον, έσωτερικῷ προς γρ. 17—17 1/2 τῆν
λίτραν.
Έλαιον έντόπιον, προς 18 ή λίτρα.
Ζάχαρ ος, προς γρ. 364 τῶν σπικων
Καφές, προς γρ. 20—21 τῶν οκάν γρ.
Ορούς οχρῶς γρ. 195 τῶν οκάνων.
Σάπων, προς γρ. 6 1/2—7 τῆν οκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου προς γρ. 45.
Μελίρις έγγλικῆν προς 182.

